

OBSAH

<i>Kteréhosi zářijového dne...</i>	5
Císař sotva zavřel oči, a Jošt už vyvádí jako pominutý	25
<i>Strace vypadla zpod ocasu (První intermezzo)</i>	36
Chtěl jsem bohyňi Afrodity, ne mučednici...	38
<i>Napadá mě, že myšlenkový obzor...</i>	50
Zesumírované rejmy říkají k potěšení a veselí chomoutů dědinských	56
Pan král by nepokosil moje pole ječmene...	68
<i>Zimní odpoledne jsou krátká...</i>	77
Zdá se, že král není valně nakloněn římské jízdě	81
Arcibiskup mívá někdy i světské starosti, vlastně potěšení	87
Aspoň nebudeš muset žebrat před kostely na živobytí	95
<i>Ženy nemají, a nejsou kněží, mistři jsou, a tovaryše taky nemají... (Druhé intermezzo)</i>	103
Klement VII. je nejen arcikacíř, ale i lidská zrůda, již Bůh poznamenal hrbem	105
<i>Čas od času mě pokoušeji...</i>	126
Škola u Havla horsí než šatlava	139
A buďte jako Adamové a Evy v ráji plném stromoví a plodů chutných	148

<i>Chudinka princezna se vdá až do pohanské země</i>	
(<i>Třetí intermezzo</i>)	153
Dám výhost vší pýše a nádhěře, odvrhnu všechnu skvělou stroj i okázalé způsoby	155
<i>Takový Jenštejn, soudím, by ani medový koláček nejedl</i>	
(<i>Čtvrté intermezzo</i>)	166
<i>Někdy nám určitá věta...</i>	169
Kanovníci odmítají městské pivo a vyhlásili nad Vratislaví interdikt	176
Beánie není jen examen patientiae, ale i příprava do života	184
<i>V imatrikulaci knize...</i>	192
<i>Chasníček outlý jak proutek, a tak ukrutně jej mordovali</i>	
(<i>Páté intermezzo</i>)	194
Římský Urban by pro Jenštejna nehnul ani zkřiveným malíčkem u nohy	195
<i>Málem jsem zapomněl...</i>	202
Celou duši bych za to dal, naučit se liternímu umění	204
<i>Probudil jsem se...</i>	214
Pleš a kutna ti zachránily život, těch se drž, pravil pan Zdeněk	220
Náš pan král je král izraelský, už o tom žáci zpívají písňě	230
Nebudeme příliš želet, že nás opustí mistr scholastik	234
„Nepletla se do mých věcí, ona byla trochu hloupá,“ řekl král	242
<i>Tak na ni zanevřel, že jí nepřišel ani na funus</i>	
(<i>Šesté intermezzo</i>)	255
<i>Přijede kněz arcibiskup a s ním náramná síla kněží</i>	
(<i>Sedmé intermezzo</i>)	257
Všichni lotrasové se nevejdou do šatlavy	258

<i>Hotel byl moderní, jenže tyhle stavby...</i>	272
Spanilé kvítko z bavorských luhů	284
Chtěl jsem té harapanně rozebrat dvě okrouhlé kapitoly	297
Král si musí odpočinout, v pražských městech mu nesvědčí povětrí	307
Když už písárem, proč bys nemohl být, Tobiášku, i měšťanem...	316
<i>Hotel byl moderní, s průzračnými sály...</i>	331
„Vytáhni Jenštejna z jeho brlohu, utopíme ho jako kočku,“ řekl král	336
<i>Utopili jsme jen jednoho, ale už byl mrtvý (Osmé intermezzo)</i>	353
„Snad prý jeden za paní královou frejovně dolízal“ (Deváté intermezzo)	356
Suknice zetlela a biret myši pohryzly	358
Král a papež spolu upékli milostivé léto	366
Sdírali mu zaživa kůži z těla	373
Vhodnější je podřezat vepříka než krále	384
Nešťastná země, v níž kuřata poroučejí kvočně a hříbata nejsou poslušna klisny	396
<i>Jakpak by to bylo, kdyby nebylo pana krále? (Desáté intermezzo)</i>	417
Pro nás dva není v Čechách místo	419
<i>Probudilo mě nezvyklé horko...</i>	425